

DIUMENGE XVIII de durant l'any (B) (Diumenge del I discurs eucarístic)

Estructura dels Laudes i les Vespres (3)

h) Responsorí

"Com a resposta a la Paraula de Déu, hi ha el cant responsorial o responsorí breu" (OGLH 49).

i) Drets

"Tots els participants estan drets durant les parts de l'Ofici que segueixen: c) els càntics evangèlics; d) les pregàries, el Parenostre i l'oració conclusiva" (OGLH 263).

j) Càntic evangèlic

"Després es diu, amb solemnitat, el càntic evangèlic amb la seva antífona: a Laudes, el càntic de Zacaries (Benedictus) i, a Vespres, el càntic de Maria (Magnificat). Aquests càntics, confirmats per un ús antiquíssim i popular de l'Església romana, expressen la lloança de la redempció i l'acció de gràcies. Les antífores corresponents als dos càntics s'indiquen segons el dia, el temps o la festa" (OGLH 50).

Són síntesis de tota la història de la salvació; i l'antífona "extreta moltes vegades de l'Evangeli del dia" hi dona el color de la festa.

k) Pregàries

"Acabat el càntic, a Laudes es fan unes pregàries per consagrar al Senyor les obres del dia; a Vespres, són pregàries d'intercessió" (OGLH 51).

"La Litúrgia de les Hores canta certament les lloances de Déu. No obstant això, la tradició judaica, i també la cristiana, no separa la lloança divina de l'oració de petició i, molt sovint, de la mateixa lloança en treu, d'alguna manera, la súplica. L'apòstol sant Pau ens recomana de fer pregàries, oracions, súpliques i accions de gràcies per tots els homes, pels reis i per tots els qui tenen autoritat, perquè puguem portar una vida tranquil·la i serena, tota donada a la pietat i a l'honestetat. Això és bo i agradable a Déu, salvador nostre, que vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat (1Tm 2,1-4). Advertència que els Pares moltes vegades han entès en el sentit de fer intercessions matí i tarda (així, per exemple, sant Joan Crisòstom, In Epist.ad.Tim.I, Homilia 6, en PG 62,530)" (OGLH 179).

"Tal com fem en el Parenostre, convé que s'uneixi a les peticions la lloança de Déu, o la confessió de la seva glòria, o el record de la Història de la Salvació" (OGLH 185).

"A Vespres, l'última petició sempre és pels difunts" (OGLH 186).

"Essent la Litúrgia de les Hores sobretot l'oració de tota l'Església per a tota l'Església, és més, per a la salvació de tot el món (cf. SC 83.89), cal que a les pregàries les intencions universals tinguin el lloc més important, o sigui, que es pregui per tota l'Església i els seus estaments, pel poder civil, pels qui sofreixen pobresa, malaltia o dolor moral i per les necessitats de tot el món, especialment per la pau i altres finalitats semblants" (OGLH 187).

"Tant a Laudes com a Vespres es poden afegir algunes intencions particulars"
(OGLH 188).

Mn. Gerard Soler
Litúrgia viva. Litúrgia de les Hores, 2-8-15